

Ба ман амр шудааст, ки бар ҳафт устухон сачда кунам

Аз ибни Аббос (разияллоҳу анҳумо) ривоят аст, ки Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) фармуд: "Ба ман амр шудааст, ки бар ҳафт устухон сачда кунам: бар пешонӣ ва бо дасташ ба бинӣ, дастҳо, зонуҳо ва нӯги пойҳояшон ишора карданд ва ин ки либос ва мӯйҳоро (дар дохили намоз) ҷамъ накунем."

[متفق عليه] [Саҳеҳ]

Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) баён намуданд, Аллоҳ ӯро амр кардааст, ки бар ҳафт узви аз аъзои ҷисм сачда кунад. Ва он: Якум: Пешонӣ, он қисми болои бинӣ ва чашмон аст. Ва Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) бо дасташ ба сӯи бинӣ ишора карданд, ки пешонӣ ва бинӣ як узви ҳафтгонаи сачда ҳастанд, бо таъкид бар ин ки бинии сачдакунанда ба замин бирасад. Узви дуввум ва севум, ин ду даст ҳастанд. Чаҳорум ва панҷум ду зону мебошанд. Шашум ва ҳафтум: Ангуштони ҳарду пой. Ва амр карданд, ки мӯйҳоямонро дар намоз набандем, ё дар ҳангоми сачда либосамонро барои муҳофизат аз он ҷамъ накунем, балки онро раҳо созем то бар замин биафтад ва ҳамроҳ бо узвҳо ба сачда биравад.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/tg/show/10925>

